

רחל מרחלת על כל העולם

מ'ן מצא את מ'נו

רחל גרא וידיד במסיבה יחד, בצורות שונות

לאמריקאי שממנו קיבלה גט. חנה, המתה עסקת במכירת תמונותיו של אביה, חיה לה בדד בדירת-רוקוקו, נראית מצויין וכי נהנית מחייה. ובכן, אחרי שהזרם הדף אותי לדלת, מצאתי את עצמי בחוף, נושמת הרבה אוויר נקי וצח ואומרת ברוך שפטרנו, החום במסיבה היה כבוד מנשוא והלם היידיד שגפל עלי הוא גם היה קשה.

כלב נובח איננו שוכח

ובילויים. כך הגיעה טימור, מלווה עליידי הכלב הפרטי שלה, שהוא דוברמן ענקי ומפיהד העונה (אם בכלל) לשם ספיידי, ומאזו הרגע התחילו הבעיות. בהולדטון אין סידורי לינה לדוברמנים, והכלב היי מסכן נאלץ לבלות את לילו, כשהוא סגור במכונית בחניון של המלון, אבל לא אחד כמו ספוייל יוותר בקלות. נביחותיו הרי עידו את המלון והזינו את עמודי החניון, ורחל נאלצה לוותר על הולדטון ובילוי ליי לה בחברת המיליונר, לטובת הכלב. היא חזרה כלעומת שבאה לדירתה, שם ספוייל מאושר וטוב-לב, ולעומתה חזר האוסטרלי לאוסטרליה, ללא שינוי במצבו המישפחתי. רחל נשארה בדירתה חוגגת עם כלבה את חיי הרוקוקו.

רחל טימור יחד, וגם כלב

יש אנשים הימים מאה שנים ולא קורה להם כלום. לעומתם יש כאלה, שהכל קר רה להם. לסוג השני שייכת רחל גרא, הציירת הבלונדית הגבוהה. טימור, שעשית תה שמונים יום מסביב לעולם, אספה לה מעריצים בכל מקום ופיזורה הבטחות, ור הנה ממש בימים אלה הגיע אליה לני זיהויאמם, המעריץ האוסטרליה, שהוא לא סתם אחד, כי אם, לדבריה, מיליונר אמיתי, בעל כוונות רציניות, והצעת-נישור אין ממש בחוף השרולו. רחל קצת התבלבלה, כי לפלרטט זה בסדר אצלה, אבל לנישואין יש לה נוגד-נים חזקים, והיא עדיין לא מוכנה. ביני תיים, היא מרגישה טוב מאד בדירת הגג הקטנה שלה, שאין בה מקום לשניים, מה עוד שעכשיו קתה לעצמה אפילו מכונת, ובשבילה זה בהחלט לא הזמן המתאים לחתונות ולקשרים רומנטיים חזקים. אז מה עושים? בשלב ראשון היא הציעה למיליונר שלה להתאסן בהולדטון ולהצטרף אליו שם לכמה ימים של החלטות

נסעה שרונה והפעם לאמריקה ללמוד מישחק בניו-יורק, אבל לא מצאה בית ספר מתאים. ושוב חזרה לביקור. תנחשו איפה היתה, נכון, אצל בעלה לשעבר, שימעון. אבל רק לשבועיים ימים של ביי קור-מולדת, ושוב חזרה לנכר. עד ששוב... הרי כבר נמאס לחזור על זה, וכיום היא שוכנת קבע בביתו רבי-התפארת של שימעון בכפר-שמריהו. לדבריה, זה כבר לא זמן למישחקים.

לשאלתי אם הם מתכוונים להיכנס ליי חופה מחדש, ענתה שרונה שלא. נשואין מכניסים אנשים לחץ, ואם מתחננים או זה בשביל להביא ילדים לעולם, כיוון שלה ולשימעון אין עדיין מטרות כאלה באו"י, אין שום סיבה להיכנס ללחצים. אז שבת האחרונה ראיתי אותה מבלה עם חבר חדש, ולידה בילה שימעון עם חברה חדשה, ואף אחד לא היה בלחץ.

אולי היו עוד מסיבות שבהן לא ביקרתי אבל אחרי זה, שבה ביקרתי, תאמינו לי, חוץ מאשר ללכת מייד לישון, לא יכולתי לעשות דבר. זמן כבר לא התעייפתי כל כך, או אולי, יותר נכון לומר שהוכתיי בזלם.

ובכן, המסיבה נערכה בביתה החדש של התכשיטאית היפואית רחל גרא, וכדאי לצייר לכם את הבית. זהו ארמון מינאי טורי, ברחוב עתיק ביפו החדשה והממוסדת, רהיטים עדיין אין בו, אבל במקום הרהיטים, התמונות, השטיחים, המנורות וכל מה שיש בדרך-כלל בבית, היו אני שים. לזוז שם היה קשה מאד, ומרוב רעש, גם את המוסיקה אי אפשר היה לשמוע. אחרי שעמדתי במקום אחד כמו פסל, יר תר מחצי שעה, הרגשתי שאני נעה עם הזרם לכיוון רחבת הריקודים, ואז בא הרגע, שבו קיבלתי את השוק הראשון.

על הרחבה התנועעו זוגות בריקודי סלו צמודים, אבל לא זוגות כמו שאתם בוודאי רגילים לראות במסיבות, במועדוני-לילה, או בדיסקוטקים. הווגות שם היו שונים;

גברים מבוגרים רקדו עם גבררים צעירי רים, צעירים מאופרים באיפוריעניים כר לט רקדו עם גברים בעלי מראה יותר רציני. בקיצור, שם מין מצא את מינו. גם נשים רקדו שם על הרחבה, עם נשים צעירות עם מבוגרות יותר, מצועצעות עם כאלה הלבשות מכניס, בעלות מר-אה גברי, איש לא עשה חשבון למי שרוח אה איך ומה. החגיגה הממונית נחפה במעגל הריקודים שעות אחדות, וחוף מרחל גרא, בעלת הבית, שרקדה עם בלגי מתלחל ומאופר, כשנוצה מעטרת את ראשה, לא ראיתי זוגות מעורבים אחרים. התקלות כזאת מעולם לא היתה בארץ, או שאני פשוט לא ראיתי.

המסיבה התקיימה לרגל ימי ההולדת

שרונה בלי לחץ

בסוף לא תהיה ברירה, ואני אסיים את חיי בקן הקוקיה שעל דרך פתח-תיקוה, כי מי שחי חיים של כל-יך הרבה אנשים מתבלבל בסוף, כולם אוהבים ואחר-יך פיתאום שונאים, מתחננים ולבסוף מתגרר שים, אומרים די ופיתאום עוד פעם, וכך הלאה. אולי הם הננים לבלבל אותי ואני כם, או, שהם פשוט לא יודעים מה הם באמת רוצים בחיים.

ובכן, שוב יש לי בשבילכם סיפור על זוג, שחזרו וניפרדו כמה פעמים וכל פעם מחדש הצליחו להפתיע אותי. כוונתי הי פעם לשימועון לוי, איש-העסקים, ולי אישתו לשעבר ואהובתו היום, בת-הנעור רים שרונה מארש, מי שהיתה בעבר אישתו של איש-הרדיו עמק פרי.

אתם בוודאי זוכרים כיצד קיבלו את הגט שלהם תוך פחות מ-24 שעות, אחרי שהחליטו סופית שאינם יכולים להמשיך לחיות יחדיו. אז נסעה שרונה להוריה בנרמניה, שם ניהל אביה את סניף אל על, ושמעון לא עיניו, חלתה שרונה, ומי אם לא שימעון המסור טס לבקרה והביאה חזרה לביתו ולתוך ורעותיו, כאילו לא קרה דבר. עד שכן קרה שם משהו, ושוב

דדים משאר אנשי צוות-ההסרטה של ה-סרט סוויט סווי, ומתגוררים באותו החדר. כל אנשי אילת ממשכים לחיות תחת הש-פעת הכוכבים שהגיעו ממרחקים, לדבר בהם, לחפש אותם ולראותם בעיר-הסר-טים החדשה, שנבנתה במיוחד לצורך הסרטה סרט זה באמצע ביקעת-הירח, הרקס בין החולות.

גם השחקנית החיננית סאלי קלרמן (האחות הסקסית מהסרט מאש) משתפת בסרט, אבל היא אינה מעוררת רעש, ואי-נה קשורה ברכילות ובערות. כשמגיעה שעת-הערב, מסתגרת לה זו בחדרה, מת-קשרת מדי ערב ללוסיאנג'לס, לבית-ספר לעזרות, מדברת עם בתה בת ה-15, אומר לת לילה טוב לעקבה, לכוכבי אילת ה-יפים ואינה נראית עוד עד למחרת בבוקר.

תמר לבית סלע

אחד הווגות המקסימים ביותר בארץ הרחוב לאחרונה את המעגל המישפחתי. הפרופסור מוכא סלע, נשיא מכון וייצמן ומדען בעל שם עולמי, הכיר את אשתו שרה (לשעבר רמון) בעת סעודי-דתיצהריים בחוותם של אריק ולידי שרון. אומרים שפגישה זו, שהובילה ישר לחתונה, היתה הדבר הטוב ביותר שצמח אי-פעם כחווה זו.

האהבה בין האלמן והגרושה ליבלבה ממבט ראשון, כמו אצל זוג בני 16, ומי אותו רגע הם אחד הווגות הצמודים ביי תר בארץ. קבלות-הפנים של שרה סלע בבית הנשיא במכון הפכו שפדבר, והי פרופסור מאושר ופורח כפי שלא היה מימיו.

החדוש נולדה לזוג בת, בניתוח קיסרי, האב, שהוא כבר סבא, והאם, שיש לה בן בן 11, אומרים כי עכשיו, מתחיל הכל מחדש.

טוני

והחתיך

תנחשו איפה ביליתי בשבת? נכון, כרי גיל באילת. עברו כבר כמה שבועות, שי-בהם לא ראיתי את ההרים היפים והקר-חים, והרגשתי צורך עז להשתלב בנוף הפראי הזה שוב. וכמו שאומר המישפט, כשיש רצון יש יכולת, וכך מצאתי את עצמי באילת, אחרי נסיעה מהירה ומהנה, ועל מי נפלתי מייד עם הגיעי למקום — נכון, טוני קורטיס. מי אם לא הוא?

טוני קורטיס יחד, בחדר אחד

הבחור מסתובב באילת כביתו. מייד נדלקו אצלי אורות הרכילות, ונדבקתי לשחקן הוותיק במשך השבת, לראות מה מריץ אותו ואיך, וכמה שאני התפלאתי, זה לא ייאמן, אז שבו, רבותי, כשתקראו מה עושה טוני זה בארץ-הקודש.

אבל קודם כל, מה הוא לא עושה? הוא לא מחפש חתיכות. מורה, אני מודה, אבל עובדה, הן לא מעניינות אותו, ורק מפעם לפעם, כדי לצאת ידי חובה, הוא מפנה את הראש לעבר איזה ביקיני קטנטן, מס-פר בריחה, ממצמץ בעיניים, ובוה נגמר העניין.

הבן-אדם המפורסם שוכן לו, אחר כבוד, במלון אילת. לבחור יש חברה, שי-בא איתו במיוחד לאמריקה, לבחור קורי-אם ג'ון הוא חתיך קנדי גבוה, בלונדי, וגבריי השניים לא נפרדים לרגע. הם מבור